

Alleen gesproken woord geldt

We gaan het doen!

Aanvaardingspeech Ruth Peetoom op het CDA-congres van 2 april 2011 te Den Haag

Ja, we gaan het doen...

Geweldig dat ik uw vertrouwen heb gekregen.

Het was mooi, deze voorzittersverkiezing.

Ik had er vanaf het begin al zin in, maar alle betrokkenheid, enthousiasme, inspiratie die wij als kandidaten zijn tegengekomen: het was fantastisch en het belooft wat.

Ik heb groot respect voor Ton Roerig, Ronald Zoutendijk, Martijn Vroom, Jan de Visser en Sjaak van der Tak, voor hun inzet in de afgelopen weken – mannen, dank voor alles!

Dank ook aan het partijbureau voor alle organisatie en ondersteuning – het was na de Statencampagne in één ruk door....

Dank aan de mensen van mijn campagneteam: kijk wat je als vrienden in een paar weken van de grond kan tillen!

Dank aan iedereen die met de campagne heeft geholpen. Het was onvergetelijk en onbetaalbaar.

Bij de start van de campagne op 4 maart hebben we als kandidaten afgesproken dat we er een feestje voor het CDA van zouden maken.

Na vier weken met bijeenkomsten waarin er voortdurend stoelen moesten worden bijgezet, grotere zaalruimte moest worden gezocht, waarin er overal media was en het CDA niet van

de buis was te slaan, denk ik dat er maar één conclusie is: het was geen feestje.

Het was een feest!

We nemen afscheid van Liesbeth Spies. Vier maanden zou ze interim-voorzitter zijn, het werden er zes. Een half jaar waarin ze een heleboel ingewikkelde dingen gedaan heeft en ook nog lijsttrekker in Zuid-Holland was voor de Statenverkiezingen.

Dat ze dat heeft gedaan, is echt liefde voor de partij, en hoe ze dat gedaan heeft is laat alles zien van haar bijzondere kwaliteiten.

Liesbeth, heel erg bedankt!

U hebt mij uw vertrouwen gegeven. Vertrouwen is voor een partijvoorzitter het belangrijkste wat er is. Ik heb ooit gezegd dat wie er ook de nieuwe voorzitter mocht worden, dat die het vertrouwen van de leden moest hebben om te kunnen doen wat moet worden gedaan.

Dat u mij nu dat vertrouwen geeft, maakt het mogelijk om aan de slag te gaan.

Vertrouwen is kwetsbaar. We hebben het aan den lijve ondervonden in de afgelopen periode. Het onderling vertrouwen heeft een knauw gehad.

Politiek is mensenwerk. Emoties, passie, gevoeligheden, het hoort er allemaal bij.

Politiek is wel gróte-mensenwerk. Er is veel beschadigd waar eigenbelang de maatstaf werd, waar ego's te groot werden, tenen te lang, kringetjes te klein en de blik te nauw.

Eén van de mooie dingen van het CDA is dat wij al dertig jaar lang onderling van mening kunnen

verschillen, terwijl we elkaar ondertussen vinden op wat ons verbindt: onze idealen, onze uitgangspunten.

We discussiëren stevig, we wisselen argumenten, we komen tot een standpunt en daar gaan we voor.

Heel belangrijk daarbij is onderling respect en dat we elkaars integriteit niet in twijfel trekken.

Eerlijk is eerlijk, daar is het in de afgelopen tijd wél fout gegaan...

Ik ga ervoor dat we ook in dat opzicht weer terug komen bij onszelf en volwassen in de politiek staan, zo verschillend als we zijn, maar eensgezind. Met vertrouwen.

We hebben veel kiezers verloren. We hebben verloren omdat mensen niet meer wisten waar het CDA voor stond.

En er was het gevoel dat het CDA zó bestuurlijk was geworden dat we de zorgen en problemen van mensen niet meer kenden.

Voor een partij als de onze, die zo in de haarvaten van de samenleving zit, is dat een hard verwijt. Dat is de eerste opdracht, dat we dat weer zijn, een partij van de samenleving.

Een partij die die zorgen en problemen wél kent, ze vertolkt en er de allerbeste oplossingen voor vindt die mogelijk zijn.

Juist omdat wij zoveel leden hebben, juist omdat wij op alle terreinen ervaring en expertise hebben, mag je van ons verwachten dat we meer zijn dan roepstoeters, dat wij wél beleid maken dat toekomst heeft.

Door er te staan, door te doen,
win je vertrouwen. En kiezers.

We gaan het doen!

'Als het CDA niet bestond zou het vandaag nog moeten worden uitgevonden', zegt het CDJA, en ik vind dat ook.

Een partij met onze uitgangspunten is uniek. Christelijk geïnspireerde uitgangspunten zijn het, gerechtigheid, solidariteit, verantwoordelijkheid die gespreid is, rentmeesterschap.

Ze zijn gekozen als maatschappelijke ijkpunten uit de christelijke bijbel, maar ze worden gedeeld door mensen met verschillende levensbeschouwingen.

Dat is kostbaar, dat brengt verbinding.

Niet alleen in de partij, maar ook in de maatschappij die het CDA niet voor niets samenleving noemt.

Het CDA is de partij van de samenleving, een partij van het midden, een netwerkpartij met idealen.

Een partij die altijd oog heeft voor de nuance, die weet dat de politieke werkelijkheid ingewikkeld is en dat echte oplossingen erom vragen dat je de diepte ingaat.

Maar ook een partij die glashelder maakt wat ze eraan gaat doen en dat laat horen - in rapporten, natuurlijk, maar ook in one-liners en de 140 tekens van Twitter. En dat laat zien, in de keuzes die we maken, in de mensen die het doen.

We gaan het doen!

Dat duidelijke profiel neerzetten wat de kiezers zo gemist hebben. Het vergt dat we het allereerst zelf helder krijgen. Door een nieuw Strategisch Beraad in te stellen, dat de koers voor de komende tien jaar uit gaat zetten. *Nieuwe Wegen Vaste Waarden* van 1995 krijgt in 2011 een vervolg. Het Program van Uitgangspunten moet in nieuwe woorden worden gevat en in nieuwe beelden worden verteld. Hertalen heet dat. En met een permanente Programcommissie zal het ons nooit meer gebeuren dat mensen niet meer weten waar het CDA voor staat– we hebben het altijd in de etalage, of er nu verkiezingen zijn of niet.

We gaan het doen!

Met een partijorganisatie die is toegesneden op wat nu nodig is. In november, op het najaarscongres, krijgt u allemaal voorstellen en de mensen erbij, met alle vernieuwing, en ervaring die gevraagd is, met aandacht voor kwaliteit en de diversiteit die het CDA heeft, in regio's, in kleur, in levensbeschouwing, in denken.

Ja, we gaan het doen.

Wé – want een partijvoorzitter kan het niet alleen. En moet het niet alleen willen. De voorzitter heeft een geweldige berg huiswerk, van de commissie Frissen, van u.

Huiswerk in de regio – om meer aandacht te schenken aan regionale economie, aan innovatie en duurzaamheid, aan de steden, aan mobiliteit, aan veiligheid. Aan zorg met een menselijke maat, aan een houdbaar sociaal zekerheidsstelsel, aan de manier hoe we in Nederland met elkaar omgaan.

Huiswerk om wat er op lokaal niveau gebeurt beter te verbinden met Den Haag.

Huiswerk om vorm te geven aan het nieuwe CDA: een partij waar je bij wilt horen omdat het dáár gebeurt.

Huiswerk om geloofwaardige politiek te laten zien, met mensen die werk maken van hun inspiratie en daar gezicht aan geven.

Dat gaan we doen.

Ik ben uw voorzitter. Ik ben van de partij. Ik heb u nodig om het waar te maken – dat nieuwe CDA.

We gaan het doen.

We gaan het sámen doen!